

El grup aprova una ampliació de capital de 500 milions per finançar noves compres

Mapfre fa el primer pas per entrar al mercat xinès d'assegurances

La companyia instal·larà al país una oficina de representació

Redacció
MADRID

Mapfre ha fet un primer pas per entrar al mercat xinès. La companyia hi instal·larà aviat una oficina de representació, condició necessària per poder-hi vendre assegurances en un futur. I és que, tal com marca la legislació, una companyia estrangera només pot operar en el sector assegurador si fa com a mínim dos anys que té a la Xina una oficina de representació. Així ho va explicar José Manuel Martínez, el president del Sistema Mapfre, durant la junta d'accionistes celebrada ahir a Madrid.

Una altra de les novetats fetes públiques a la junta és que Corporació Mapfre, filial cotitzada de Mutuallitat Mapfre, realitzarà una ampliació de capital per valor de 500 milions d'euros per tal de finançar les operacions que ha tancat recentment i també per recaptar

fons de cara a futures adquisicions. L'ampliació consistirà en l'emissió de 31,5 milions d'acions a un preu de 6,73 euros per títol. D'aquesta manera, el capital de la corporació s'incrementarà en un 31,5%.

Properes operacions

Segons va explicar ahir el vicepresident executiu de la companyia, Domingo Sugranyes, els fons serviran per cobrir part del deute de 100 milions que va generar la compra de Musini, així com els 40 milions invertits per Mapfre Asistencia. D'altra banda, aniran destinats a impulsar projectes per a la tercera edat i a finançar els negocis que puguin sorgir a Espanya i Portugal. En aquest sentit, Sugranyes va reconèixer que "existeixen converses" per realitzar en aquests dos països adquisicions o aliances. També està en el punt de mira del grup el mercat llatinoamericà. Es calcula que uns 190 milions

Junta d'accionistes de Mapfre celebrada ahir a Madrid

d'euros procedents de l'ampliació de capital aniran destinats a finançar aquestes operacions.

Pel que fa als comptes de l'any passat, el president de Sistema Mapfre va destacar que el grup va registrar els resultats més alts de la seva història, concretament 299 milions

d'euros de benefici net. Segons Martínez, això va ser possible gràcies a la prudència de les inversions, la qualitat del servei i el control. Per a aquest exercici, la companyia té previst un augment dels ingressos del 13%, fins als 10.470 milions, i un benefici de 290 milions.

Mor el president i fundador de Lizarran

Redacció
BARCELONA

El president i fundador de Lizarran Tabernas Selectas, Mateo Ferrero Martínez, va morir ahir a Sant Pere de Ribes, víctima d'un accident de trànsit. Com feia habitualment al matí, Ferrero va sortir a fer esport en bicicleta quan va ser atropellat per un camió, segons va comunicar ahir l'empresa. Nascut a Lleó fa 39 anys, Ferrero estava casat i tenia dos fills.

Tècnic en empreses d'activitats turístiques per la Universitat de Lleó, es va traslladar a Catalunya amb l'objectiu d'obrir-se camí en el sector de la restauració, i l'any 1988 va inaugurar Eguzuki, establiment que es convertiria en l'embrió de Lizarran Tabernas Selectas. L'any 1996, al costat del seu soci Germán Funes, va crear la cadena de franquícies Lizarran, que ja compta amb més de 140 locals arreu de l'Estat, Portugal, Andorra, Alemanya, Itàlia, Mèxic, i els Estats Units.

PORTA OBERTA

Encara que pugui semblar el contrari, la primera meitat del segle XX va suposar el triomf total de l'intervencionisme de l'Estat en la vida econòmica. Un fort intervencionisme va ser el sistema de política econòmica únic i triomfant a tot el món en aquell període: aquesta tercera via intervencionista s'imposava tant a Rússia (que amb la nova política econòmica havia ja abandonat en els primers anys vint l'ideal socialista de cop i volta en favor d'un socialisme gradual) i Alemanya (que ja començava de rearmar-se i es convertia en una economia cada cop més intervinguda), com també als Estats Units i Anglaterra. En aquests dos darrers països l'intervencionisme creixent mantenia la propietat privada dels mitjans de producció, per bé que la regulava per mitjà de tota mena de normes imperatives i prohibicions: es proposava evitar els excessos i perills del capitalisme sense renunciar, però, als avantatges d'iniciativa i de laboriositat que el socialisme era incapaç d'oferir. Així, l'intervencionisme s'executava per mitjà de disposicions dictades de forma autoritària pel poder públic, mitjançant les quals s'obligava els propietaris dels mitjans de producció a fer-los servir de manera diferent a com ho haurien fet sense intervenció.

Ludwig von Mises, economista austríac d'origen jueu i mestre del premi Nobel d'economia Friedrich A. Hayek, va advertir l'any 1929 que l'error de l'intervencionisme rau en la incapacitat d'aconseguir els objectius que l'autoritat s'ha fixat amb la seva intervenció: aquesta, si bé a curt termini pot aconseguir resultats immediats, produeix la majoria de vegades uns "efectes negatius no previstos ni desitjats, la correcció dels quals generarà i exigirà noves i

Crítica de l'intervencionisme

GRUP HAYEK
www.hayekweb.com

creixents intervencions". Segons Mises quan l'home del carrer, que no és expert en economia, valora els esdeveniments, l'únic que adverteix és que els "interessats" sempre troben la manera d'escapolir-se de la llei. D'aquesta manera, s'acaba atribuint el mal funcionament del sistema exclusivament al fet que la llei no és capaç d'anar "fins al fons", essent la corrupció la que n'impedeix l'aplicació: resulta, per tant, que els mateixos fracassos de la política intervencionista reforcen la convicció que és la propietat privada la que ha de ser controlada per lleis cada vegada més restrictives, quan de la corrupció i de la ineficiència de l'Estat intervencionista en són responsables principalment polítics i buròcrates.

Leis del liberalisme

Per al liberalisme, afirmava Mises l'any 1929, les lleis millors han estat sempre "les que ofereixen un marge de maniobra molt estret a la discrecionalitat dels òrgans encarregats d'aplicar-les, per tal de poder així evitar al màxim les arbitrarietats i els abusos; l'Estat modern, en canvi, tracta de potenciar el poder discrecional dels seus òrgans burocràtics i la lliure discreció dels seus funcionaris". I referint-se a la ineficàcia de la burocràcia, Mises afirmava que aquesta no era un inconve-

nient derivat d'algun defecte organitzatiu o de la incompetència del seu personal, sinó l'essència mateixa de tota gestió empresarial que no obeeix a criteris de rendibilitat.

El mercat no és perfecte: si les persones tinguéssim el coneixement necessari per fer-lo perfecte, no en tindríem necessitat. El mercat tan sols fa possible de substituir una situació de desequilibri per una altra situació de desequilibri, la qual cosa no és una conseqüència directa del mercat, sinó del fet que cadascun dels participants reformula contínuament els seus objectius. El desequilibri neix de la ignorància, de la fal·libilitat, de l'escassetat dels recursos materials i de la mutabilitat dels projectes humans. En mobilitzar tots els coneixements dispersos, el mercat mira de resoldre aquest desequilibri, però el desequilibri seguirà essent inevitable; i això no és un fracàs del mercat, sinó tan sols "una conseqüència de la nostra humana condició", segons Mises. I si aquest desequilibri roman tot i la mobilització de coneixements que fa el mercat, "és il·lusori pensar que la intervenció de l'Estat pot millorar aquesta situació: més aviat l'empitjorarà, atès que tota intervenció necessita recursos que són extrets via impostos als ciutadans, recursos que els ciutadans haurien pogut fer servir de

manera més eficient en el mercat".

El segle XIX va suposar la victòria de l'escola clàssica (pare del liberalisme econòmic) per sobre dels postulats del mercantilisme (antecessor de l'intervencionisme). Les idees dels economistes clàssics anglesos i escocesos dels segles XVIII-XIX es van convertir en la filosofia dominant de l'Estat i de la societat en aquests dos segles a Europa i van transformar les societats tradicionals en nacions poblades per ciutadans lliures, l'absolutisme reial en govern representatiu i, sobretot, la pobresa suportada per les masses en l'*ancien régime* en el benestar de molts sota el *laissez faire* capitalista. La reacció de l'estatalisme i del socialisme a inicis del segle XX va passar per amenaçar violentament els fonaments mateixos i el benestar de la civilització occidental.

L'Estat de benestar

L'intervencionisme, creixent per pròpia naturalesa, ha desembocat avui en l'Estat de benestar, que es presenta com la gran conquesta del nostre temps. Resseguint Mises, però, en valorar aquest Estat del benestar caldria tenir en compte també tot allò que l'intervencionisme té de mala assignació de recursos, de costos en termes d'eficàcia, d'impediment a l'expansió del coneixement, de bloqueig a la innovació, de sacrifici de les llibertats individuals i, en termes de cost d'oportunitat, de la riquesa i el benestar que per causa de l'intervencionisme ha deixat de generar-se. Així, la crítica de l'intervencionisme de Mises feta fa setanta anys és en alguns aspectes plenament actual i vigent: l'autor va descriure i denunciar, amb sorprenent clarividència, les inevitables connexions que l'intervencionisme comportaria en termes de corrupció, clientelisme i perversió de la democràcia.